

Clipe

Iorguveronicayahoo.com

Un bătrânel mergea pribeag prin lumea noastră mare,
Unde visarea nu e vis ,e doar dorință înșelătoare,
Purta în ochii lui tot cerul cu ploaia sa înceată,
Pe față își purta misterul lumii ce-a fost odată.

Mergea încet spre nicăieri purtat de suferință,
Fără vreun rost umbla hoinar visând la neființă,
Vântul nu mai bătea dar el mergea purtat de vânt,
Cu gândul lui în altă lume și trupul pe pământ.

Se-opri deodat' pe-o bancă-n parc ,căci plumbul din picioare,
Nu l-a lăsat ca să mai meargă prin marea lui visare,
Își băgă mâna tremurândă în haina ponosită,
Scoase un caiet prea ros de timp și cu coperta zdrențuită,
Acolo avea notat bătrânul clipele lui de fericire
Care pe loc s-au și oprit când și-a pierdut a sa iubire,
Cu gândul trist și plin de dor își plânse ochii care
Nu mai puteau să vadă ei a lui dragă-nsemnare.

.....

-Oprește-te timp în loc și-ngheață acea clipă,
Să pot să o mai văd odată pe a mea iubită!
Așa striga bietul bătrân cuprins de amărăciune,
Cu gându-n dor și doru-n gând simțind că îl răpune.
Deodată timpul s-a oprit ,tot timpul într-o clipă,
Și din neant a apărut iubita lui prea scumpă,
Era într-o clipă de demult,pe care n-o notase,
Când ei doi s-au cunoscut și inima-i furase,
Dar clipa-i clipă,și-a trecut de parcă nici n-a fost,
Bătrânul a rămas iar singur și fără nici un rost.

.....

Din ceru' înalt lacrimi curgeau,lacrimi reci de toamnă,
Bătrânul tot în parc era și tot visând la doamnă,
Copacii înalți tot încercau să-l apere de ploaie
Dar în zadar că printre crengi ploaia curgea șiroaie,
S-a îmbolnăvit bietul bătrân și-și aștepta sfârșitul,
La fel precum îndrăgostiți așteaptă răsăritul
Tot timpul lui i s-a oprit,tot timpul într-clipă,
Și din neant a apărut iubita lui prea scumpă....